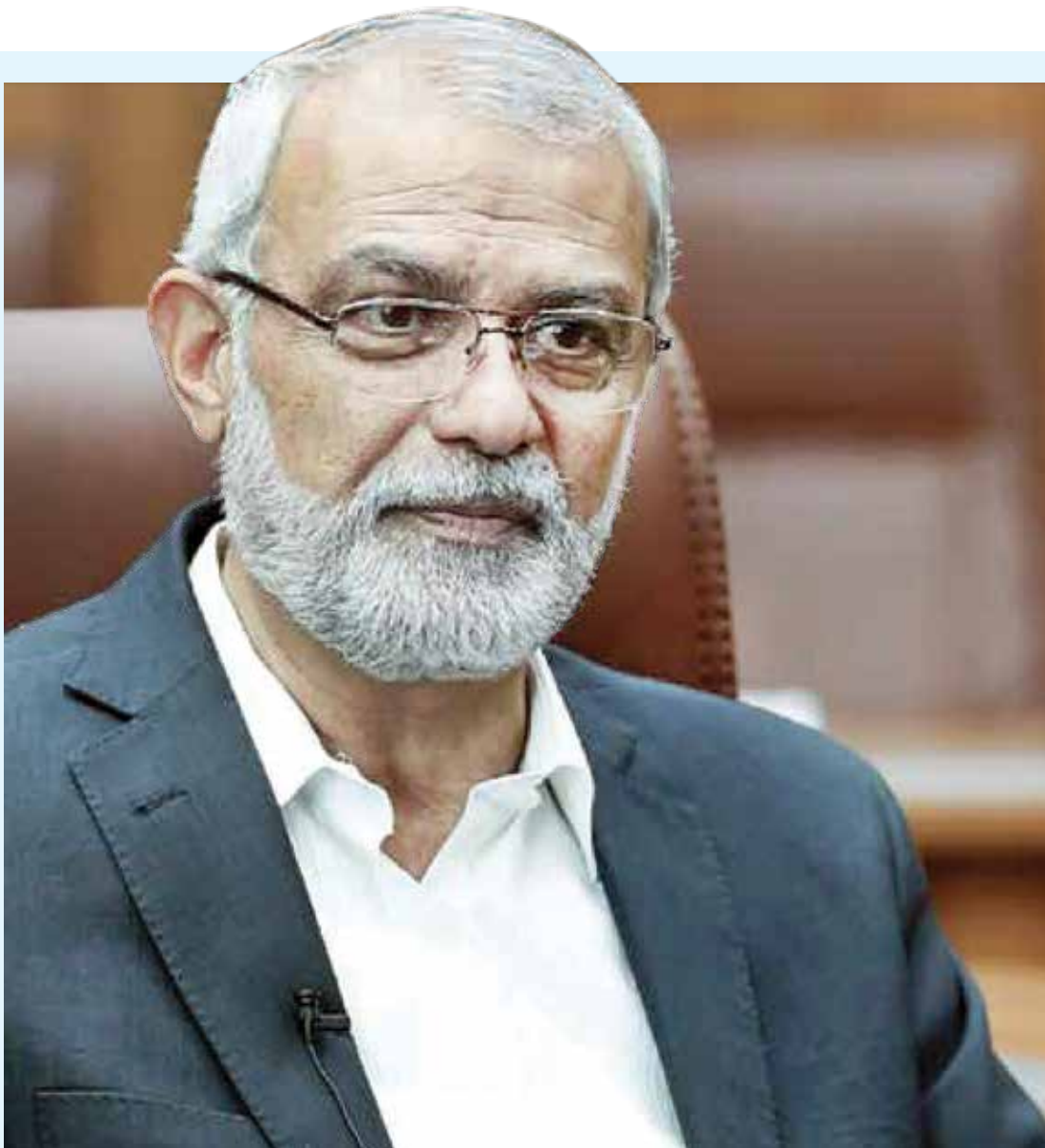

با توجه به بهره‌برداری از فاز یک نیروگاه بوشهر و فاز ۲ که در حال ساخت است، می‌توانیم بگوییم صنعت برق هسته‌ای می‌تواند گره‌گشای موضوع انرژی در کشور باشد.

ما از این موضوع در دولت، شورای عالی انرژی، شورای اقتصاد و شورای زیربنایی کشور بسیار دفاع کردیم. پیشنهادمان این است که ۸ تا ۱۰ درصد زیربنایی نیروگاه‌های کشور باید هسته‌ای باشد. این موضوع برای ما بهینه و به صرفه است. اگر الان ۸۰ هزار مگاوات نیروگاه فسیلی نصب شده و قابل بهره‌برداری داریم باید ۷۰۰ یا ۸۰۰ هزار مگاوات برق هسته‌ای هم داشته باشیم. مسئولان ذی ربط هم در حوزه وزارت نیرو و نفت به این نتیجه رسیده‌اند. الان در زمستان و تابستان یک مشکل اساسی داریم. ناچاریم دوره تعمیرات خود را به گونه‌ای تنظیم کنیم که در محدوده زمانی اوج سرمای زمستان و اوج گرمای تابستان قرار نگیریم. ما برای این موضوع هزینه می‌دهیم. طبیعتاً اگر برق به اندازه نیاز باشد، در کشور چنین اتفاقی نمی‌افتد. الان مجبور هستیم مدت زمان راگاهی طولانی‌تر کنیم. در تابستان برق صنعت و در زمستان گاز قطع می‌شود و نمی‌تواند به نیروگاه‌ها داده شود. در حالی که نه گاز مصرف می‌کنیم و نه مصرف آب داریم. لذا نیروگاه هسته‌ای بسیار به صرفه و بهینه است. در موقعیت فعلی کشور ما و در زمینه ساخت، همان طور که رهبر معظم انقلاب هم فرمودند تا ۲۰ هزار مگاوات برق هسته‌ای باید وجود داشته باشد. کشور به عنوان یک برق پایه، به برق هسته‌ای نیاز دارد به عنوان یک برق پایه و base. یک نیروگاه هزار مگاواتی بین ۱۱ تا ۱۲ میلیون بشکه نفت در سال مصرف می‌کند. وقتی نیروگاه هسته‌ای هست، در استفاده از سوخت‌های فسیلی مثل نفت صرفه جویی می‌شود؛ یعنی رقمی بالغ بر ۱۲ میلیون بشکه نفت! نیروگاه حرارتی هفت میلیون تن گازهای گلخانه‌ای تولید می‌کند. با برخورداری از نیروگاه هسته‌ای، از تولید گازهای گلخانه‌ای و CO2 جلوگیری می‌شود. با این صرفه جویی ارزش افزوده‌ای نیز برای فروش سوختمان ایجاد می‌شود. طبیعتاً اگر ۷۰۰ تا ۸۰۰ هزار مگاوات برق هسته‌ای داشتیم تا چه اندازه به کشور کمک می‌شود؟ تا چه اندازه به رفع آلودگی کمک می‌شود؟ نفت و گاز مازادی را که در نیروگاه‌های حرارتی می‌سوزد، می‌توان صادر کرد یا گاهی بر اثر کمبود سوخت، خوراک پتروشیمی‌ها را قطع نکرد. در واقع با انرژی هسته‌ای به سمت انرژی پاک و سبز می‌رویم. این انرژی دوستدار محیط زیست است.

داشتیم از آن زمان به هیچ عنوان خاموشی برق در بوشهر نداشتیم. مگر اخیراً البته امسال که نه؛ سال‌های گذشته گاهی وزارت نیرو برای این که عدالت اجتماعی را رعایت کند، اگر به جاهای دیگر خاموشی می‌داد با وجود نیروگاه به شهر بوشهر هم برنامه خاموشی می‌داد. یعنی ما ۴۰۰ مگاوات برق را به شبکه می‌دادیم و از طریق شبکه هم توزیع می‌شد. ولی با این وجود در حال حاضر این پیوستگی و وابستگی وجود دارد.

۴) برگردیم به فاز ۲ و ۳ نیروگاه که در دست ساخت و راه‌اندازی است. چه تفاوت ساختاری و فنی میان این دو فاز و فاز یک نیروگاه اتمی بوشهر وجود دارد؟

طبیعتاً نیروگاه‌های جدید از نسل جدید هستند. نیروگاه واحد یک از نسل ۳ بود؛ نیروگاه جدید ما ۳ پلاس است یعنی حتی از ۳ هم برتر است. طبیعتاً آنها نسل جدید به شمار می‌رود. ولی نیروگاه‌ها معمولاً رشد، ارتقا و نوآوری‌شان در سطح دنیا تقریباً یکسان است. نیروگاه‌ها از یک سری استانداردها تبعیت می‌کند. نیروگاه‌های اتمی را چه آمریکایی‌ها، چه اروپایی‌ها، کره، چین و روسیه بسازند، از یک استاندارد تبعیت می‌کند. درست مثل این که خودرو که می‌خرید و می‌گویید یورو ۴ یا ۵ باشد. آن استاندارد که ایجاد شده از نظر آلایندگی و... کنترل می‌شود. در نیروگاه دو پارامتر اصلی وجود دارد. هر چه خودروها پیشرفته‌تر باشند، مصرف سوخت کاهش و بازده‌شان افزایش پیدا می‌کند و ایمنی‌شان بالا می‌رود. در نیروگاه هم همین است. سعی شده نیروگاه‌های نسل جدید به گونه‌ای که دوره بهره‌برداری آن طولانی‌تر باشد، ساخته شود تا علاوه بر کاهش مصرف سوخت، بازده‌اش افزایش و ایمنی‌اش بالا رود. معمولاً وقتی شما می‌گویید ۱۰ به قوه منفی ۶ یعنی ۱۰ میلیونوم امکان حادثه وجود دارد. نباید بگوییم غیرممکن چون در واقع ایمنی را نادیده گرفته‌ایم. به این معنی که از درصد ریسک پایین‌تری برخوردار است. در نیروگاه‌ها روی ایمنی بسیار کار می‌کنند. نیروگاه واحد یک هم از دو تا سه سال پیش به این صورت برنامه‌ریزی شده که دوره تعویض سوخت را طولانی‌تر کنند. پیش از این هر ۱۰ ماه یک بار سوخت تعویض می‌شد. الان داریم به مرحله‌ای می‌رسیم که به ۱۸ ماه یک بار برسد. یعنی هر دو بار تعویض سوخت به اندازه سه بار تعویض سوخت قبل است. به این معنی که ۴۵ روز یا ۴۰ روز که نیروگاه متوقف می‌شود، برای تعویض سوخت صرفه جویی کرده‌ایم. لذا نیروگاه‌های جدید هم از نسل آخری هست که وجود دارند و با نیروگاه‌هایی که در دنیا راه‌اندازی و بهره‌برداری می‌شوند، رقابت می‌کنند.

ندارد. اگر توده خاصی از مردم در محدوده نیروگاه یا سایت هستند، ملزم هستیم امکانات و پیش‌بینی‌های مطمئن برای مسائل ایمنی آنها داشته باشیم. جدا از مسائل جمعیتی، مسائل ایمنی که به همان جمعیت برمی‌گردد هم به لحاظ پارامترهای بین‌المللی و آیت‌های ارزیابی‌های بین‌المللی که توسط سازمان‌های بین‌المللی انجام می‌گیرد نیز حائز اهمیت است. سازمان‌هایی مثل «وانو» اتحادیه نیروگاه‌ها؛ هرساله ارزیابی‌ها را انجام می‌دهند و باید در چارچوب آن آیت‌های تعریف شده حرکت می‌کردیم. براساس آن ارزیابی‌ها منطقه نیروگاه انتخاب شده است. هم‌اکنون سایت و اطراف آن قابلیت زندگی کردن دارند. از نظر جمعیتی و ایمنی سایت بسیار خوبی است. فکر می‌کنم در آینده در همان منطقه واحدهای جدید هم برای ساخت پیش‌بینی می‌شود. بر همین اساس واحد هم ساخته می‌شود و منع خاصی به لحاظ مسائل جمعیتی وجود ندارد. تنها باید پیش‌بینی‌های امنیتی را خدای ناکرده برای پیش‌آمدن حوادث داشته باشیم.

۵) نیروهای بومی آن منطقه به نیروگاه عادت کردند؟ پذیرش‌شان چطور بود؟

در ابتدا مقاومت‌های بسیاری داشتند و پذیرش بسیار سخت بود اما به تدریج عادت کردند و همزیستی‌شان بهتر شد. در حال حاضر آنها به نیروگاه عادت دارند تا جایی که قسمتی از امرار معاش‌شان به نیروگاه گره خورده است. به عنوان مثال مواردی همچون تعویض سوخت نیروگاه به صورت سالانه که عملیاتی حساب شده است و فضای زیادی را می‌طلبد، ناراحتی‌هایی را ممکن بود به همراه داشته باشد اما مردم منطقه حتی به این مسأله هم عادت کردند.

۶) یک سری برنامه‌های مردمی هم برای جذب مردم منطقه اجرا شد که این همزیستی را جا بیندازد؛ این‌طور نیست؟

بله، اشاره بجایی است. بنده در طول سال‌های مسئولیت‌م، تمام تلاش‌م این بود که مسئولیت‌های اجتماعی را به عنوان محور اصلی کار در حوزه نیروگاه بالا ببرم. همیشه تأکید داشتیم که اولویت یک ما مردم باشند. ما برای مردم داریم زحمت می‌کشیم، پس مردم باید از حضور ما منتفع شده و نه این‌که متضرر شوند. پس با هم گره خوردیم. حتی به تدریج به اقتصاد محیط و شهر کمک کردیم. گردش مالی که در آنجا داشتیم هم بسیار عالی بود. اولویت یک ما استان بوشهر است. ما در استفاده از صنایع بوشهر که تأمین‌کننده نیاز ما باشد به بیرون از بوشهر مراجعه نمی‌کنیم.

در حوزه نیروی انسانی؛ اگر نیروی انسانی مورد نیاز ما در بوشهر و منطقه استان بوشهر تأمین باشد از آن منطقه انتخاب می‌کنیم و به خارج از بوشهر مراجعه نمی‌کنیم. ارتزاق ما از همان جاست. معمولاً تأمین غذای نیروگاه از منطقه است. شرکت‌های خدماتی که با آنها قرارداد می‌بستیم از همان منطقه بودند. این ارتباط به گونه‌ای شده که هم شهر و روستاهای اطراف این احساس وابستگی را دارند. در مواردی که کمک لازم داشتند، کمک‌شان کردیم. حتی مشکلات‌شان را برطرف کردیم؛ نیازهای روستا را برطرف کردیم. به جوان‌های‌شان پرداخته‌ایم. به مسائل ورزشی و آموزشی‌شان پرداختیم. تا جایی که در صورتی که نیاز بوده؛ کوچه‌های‌شان را آسفالت کردیم. ما کارهای شهرداری آنجا را انجام دادیم. در آن منطقه حدود ۵۰ هزار اصله درخت کاشتیم؛ در آن منطقه فضای سبز بسیار زیبایی را ایجاد کردیم که مردم بتوانند از محیط لذت برده و از مواهب آن بهره‌مند شوند.

۷) پس در حال حاضر می‌توان گفت که نیروگاه به زندگی اجتماعی مردم گره خورده است؟

باید هم همین‌طور باشد. نباید احساس شود که ما صنعت مزاحمی برای منطقه هستیم. بلکه این احساس باشد که این صنعت برای کمک به آنها آمده است. از زمانی که نیروگاه به شبکه متصل شده؛ ما هیچ خاموشی به دلیل کمبود برق نداشته‌ایم. قبل از آن حتی روزی چهار تا شش ساعت خاموشی

